

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217216605
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217216605.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinnej: A. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., Q. XXXX/XX, o vymoženie 883,81 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 9. augusta 2018 č. k. 9Er/880/2017-22 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. (EX 8437/17) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1 veta prvá, § 44 ods. 2, § 44 ods. 3, § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku v príslušnom znení, § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 73 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Uviedol, že oprávnený sa zápisnicou spísanou u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. dňa 01. 03. 2017 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnej vo výške 883,81 eura s príslušenstvom, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 01249/15 zo dňa 28. 06. 2016, vydaného rozhodcom Mgr. Richard Mošat. LL. M. Následne súdny exekútor dňa 22. 06. 2017 doručil na Okresný súd Komárno žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami. Oprávnený predložil zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 08. 08. 2008 uzavretú medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. (predchodca oprávneného) a povinnou, dohodu o uznaní záväzku zo dňa 08. 08. 2013, dotazník zo dňa 08. 08. 2013, ako aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 08. 08. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou. Zákonné ustanovenie § 44 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku exekučnému súdu ukladá pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súladom exekučného titulu so zákonom treba rozumieť nielen formálne náležitosti exekučného titulu, ale aj jeho materiálnu vykonateľnosť. Zákonné ustanovenie § 44 ods. 3 Exekučného poriadku priznáva exekučnému súdu právo preskúmať rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska hmotného práva. Súd v exekučných konaniach, v ktorých je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskom spore, je vždy povinný skúmať, či sú kumulatívne splnené všetky podmienky ustanovené v § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená čo i len jedna z vyššie uvedených podmienok, žiadosť o udelenie poverenia zamietne. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, súd ako prvé skúmal, či zmluva o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa

08. 08. 2008, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, a dohoda o uznaní záväzku zo dňa 08. 08. 2013 majú spotrebiteľský charakter a či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a rozhodcovský rozsudok spĺňajú podmienky podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, t. j. či rozhodcovský rozsudok je vykonateľný. Za týmto účelom súd preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 08. 08. 2008 uzavretú medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. (predchodca oprávneného) a povinnou, dohodu o uznaní záväzku zo dňa 08. 08. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou, ako aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 08. 08. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou. V rámci predmetnej rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany v článku 3 dohodli, že: „3.1. Všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku uzatvorenej pod zhodným číslom spisu (ACC) ako je uvedené v záhlaví tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). 3.2. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1 tohto článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto Rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto Rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu...". Súd mal za to, že vyššie uvedená zmluva o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 08. 08. 2013, ako aj dohoda o uznaní záväzku zo dňa 08. 08. 2013 založili záväzkovo - právny vzťah medzi oprávneným (resp. právnym predchodcom oprávneného), ktorý pri ich uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinnou, ktorá pri jej uzatváraní nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Oprávnený teda pri uzatváraní predmetných zmlúv vystupoval ako dodávateľ povinná ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka). Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potom nesporné, že záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinnou založený na základe vyššie uvedených zmlúv je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného, exekučný súd skúmal či spotrebiteľské rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka musí mať písomnú formu inak je neplatná, pričom písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli (viď. § 3 a 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy). S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie, vychádzajúc z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súd konštatoval, že exekučný súd je oprávnený, a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej platnej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súdy v exekučnom konaní nepreskúmavajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu

práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Vyššie uvedené závery vyplývajú z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012 sp. zn. 6Cdo 105/2011, pozri aj sp. zn. 3Cdo 122/2011, sp. zn. 3Cdo 146/2011). Súd bol toho názoru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi (t. j. povinnej) je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Oprávnený si tak v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnil. Z celkového formátu rozhodcovskej zmluvy (vo forme tlačiva), súd mal za to, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám. Uvedená rozhodcovská zmluva bola veriteľom vopred pripravená pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinnou je typizovanou, štandardnou zmluvou, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah nemá možnosť meniť. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a povinná nemala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy o úvere, dohody o uznaní záväzku, ako ani rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať rozhodcovskú zmluvu za zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že povinná (t. j. spotrebiteľ) v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoE/26/2017 zo dňa 23. 02. 2017. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Pri preskúvaní toho, či je predložené rozhodnutie vykonateľným exekučným titulom sa súd zamerlal najmä na zistenie, či bol predložený rozsudok vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie vykonateľné po formálnej a materiálnej stránke. S poukazom na uvedené skutočnosti súd zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Vzhľadom na to, je potrebné vychádzať z toho, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho, alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. S poukazom na uvedené skutočnosti, keďže nie je splnená jedna z podmienok podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, a to vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré odôvodnil nasledovne. Oprávnený sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinným postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Oprávnený zastal názor, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje zdôvodnenie, prečo skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je „vo forme tlačiva“, je pre súd neprijateľné. Uvedený záver súdu je absurdný. Takýmto výkladom by totiž boli neplatné aj všetky zmluvy, ktoré hromadne využívajú štátne aj neštátne energetické podniky, bankové inštitúcie a pod., keďže tieto rovnako používajú predpripravenú zmluvnú dokumentáciu. Oprávnený uvádza, že napriek tomu, že v čase podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebolo účinné ustanovenie § 3 ZSRK, táto

je uzatvorená na samostatnom dokumente a je tak obsahovo, ako aj formálne oddelená od dohody o uznaní záväzku. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Oprávnený považoval vyhodnotenie technického vyhotovenia rozhodcovskej zmluvy v podobe predpripraveného tlačiva, ako neprijateľný spôsob uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, za absurdné. Takýmto výkladom by totiž boli neplatné aj všetky zmluvy, ktoré hromadne využívajú štátne aj neštátne energetické podniky, bankové inštitúcie a pod., keďže tieto rovnako používajú predpripravenú zmluvnú dokumentáciu. Listina s názvom rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. Listina s názvom rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Oprávnený v zmysle citovaného poukázal na skutočnosť, že zmluva, na základe ktorej bol povinnému poskytnuté finančné prostriedky, bola uzatvorená dňa 08. 08. 2008, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 08. 08. 2013, teda po piatich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Exekučný súd v odôvodnení uviedol, že „spotrebiteľovi (t. j. povinnej) je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd.“ Oprávnenému nebolo zrejmé, ako súd k uvedenému záveru dospel a takýto postup súdu považoval za neakceptovateľné hľadanie dôvodov na zamietnutie žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom zo súdneho spisu je zrejmé, že oprávnený splnil všetky zákonné povinnosti. Oprávnený dal súdu do pozornosti, že povinný mal nielen možnosť predmetnú rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3. tejto rozhodcovskej zmluvy mohol od nej bez udania dôvodu odstúpiť. Povinný k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebol žiadnym spôsobom nútený. Jej rozsah a text nie je ani tak rozsiahly, ani tak zložitý, aby jej obsahu nemohol porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu má nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Úvaha súdu o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v predloženej znení bola rovnako absurdná. Oprávnený preto nevidel v postupe súdu iný dôvod, ako len ten, že súd chcel vyňať spotrebiteľa spod účinkov rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný na základe platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy rozhodcovským súdom so štátom udelenou licenciou na rozhodovanie spotrebiteľských sporov. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že ZSRK umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZSRK nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Uvedené vyplýva aj z dôvodovej správy k ZSRK. V súvislosti s úvahami súdu o tom, že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, oprávnený poukázal na ustanovenie § 3 ods. 6 ZSRK, v zmysle ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Uvedené len potvrdilo, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako z dôvodovej správy k ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka vyplýva, že cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Vzhľadom na uvedené bolo zrejmé, že oprávnený splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nebol dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takýto postup súdu je neakceptovateľný a neprípustný. Oprávnený zastal názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrálne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nakoľko v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V predmetnom konaní oprávnený splnil všetky zákonné náležitosti a napriek tomu exekučný súd hľadal dôvody na neudelenie poverenia na výkon exekúcie. Tieto dôvody však nedávala súdu možnosť nájsť ani Smernica Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, po implementácii ktorej právny poriadok reflektoval všetky zmeny, ktoré priniesla predmetná Smernica, a nebol dôvod sa pri splnení podmienok ustanovených slovenským právnym poriadkom neustále odvolávať na znenie Smernice, ktorej interpretácia zo strany súdu bola navyše nesprávna. Zastal názor, že namietaným postupom a rozhodovaním súdu došlo k neoprávnenému zásahu do základného práva oprávneného na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty, čím bolo oprávnenému znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu, a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu. Záverom oprávnený ocenil, že si dal exekučný súd dostatok námahy so spísaním všetkých práv spotrebiteľov spolu s citáciou zákonných ustanovení, ako aj viacerých rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie.

Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bolo však nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu. Z zdôvodnenia uznesenia vyplývalo len to, že jediným porušením povinnosti na strane oprávneného malo byť už len uzatvorenie samotnej rozhodcovskej zmluvy, ku ktorému došlo v súlade so zákonmi Slovenskej republiky a právom Európskej únie. Oprávnený na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti (363 CSP), viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 1. marca 2017, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, IČO: 45744971, sp. zn. SRSAspA 01249/15 zo dňa 28. júna 2016, ktorý mal nadobudol právoplatnosť dňa 23. januára 2017 a vykonateľnosť dňa 26. januára 2017. Súdny exekútor doručil dňa 22. júna 2017 prvoinštančnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami (návrh na vykonanie exekúcie, originál exekučného titulu, plnomocenstvo, potvrdenie o úhrade súdneho poplatku). Súčasťou súdneho spisu bola dohoda o uznaní záväzku zo dňa 8. augusta 2013, dotazník zo dňa 8. augusta 2013, rozhodcovská zmluva zo dňa 8. augusta 2013, zmluva o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 8. augusta 2013. Následne súd rozhodol napadnutým uznesením, proti ktorému podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

5. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

6. Podľa § 9a Exekučného poriadku v príslušnom znení, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Podľa § 391 ods. 1 a 2 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v príslušnom znení súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky,

obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

11. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

12. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, príslúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

13. Nemožno preto konštatovať, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvavej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie právny vzťah medzi oprávneným a povinnou založený zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 8. augusta 2008 uzavretú medzi spoločnosťou

Všeobecná úverová banka, a. s. (predchodca oprávneného) a povinnou, správne vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, ktorý požíva osobitú mieru právnej ochrany.

15. Zo súdneho spisu nesporne vyplýva, že povinná s oprávneným dňa 8. augusta 2013 uzatvorila dohodu o uznaní záväzku, v rámci ktorej povinná uznala, čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči oprávnenému, ktorý vznikol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru uzatvorenej s právnym predchodcom oprávneného (Všeobecná úverová banka). Povinná dňa 8. augusta 2013 vyplnila dotazník, v rámci ktorého mohla povinná prejaviť svoju slobodnú vôľu a slobodne sa rozhodnúť, či má vôľu pristúpiť k uzavretiu rozhodcovského konania na základe rozhodcovskej zmluvy. Povinná v zmysle predmetného dotazníka vyjadrila individuálnym spôsobom súhlas, že jej boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania, najmä výška súdneho poplatku, zásada písomnosti konania, možnosti preskúmania rozhodcovského rozsudku, možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, a že je ochotná v prípade nesplnenia svojho záväzku podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rovnakým spôsobom v predmetnom dotazníku prejavila súhlas s uzavretím rozhodcovskej zmluvy, pričom v závere predmetného dotazníka obdobným spôsobom prehlásila, že predmetný dotazník vyplnila dobrovoľne a pravdivo, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, čo potvrdila svojím podpisom. Povinná dňa 8. augusta 2013 uzatvorila s oprávneným rozhodcovskú zmluvu č. 2657332. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že povinná ju podpisovala v čase, kedy už existoval jej záväzok. Okrem toho z rozhodcovskej zmluvy v bode 4. explicitne vyplýva poučenie o rozhodcovskom konaní, čo legitimizuje aj samotný fakt, že povinná v dotazníku slobodným individuálnym spôsobom deklarovala, že jej boli riadne vysvetlené podmienky rozhodcovského konania a z toho dôvodu sa odvolací súd nemôže stotožniť s názorom súdu prvej inštancie v tom, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej zmluve.

16. Okrem vyššie uvedeného odvolací súd v tomto smere uvádza, že z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu. Navyiac, v nadväznosti na povinnou vyplnený dotazník je zrejmé, že táto svojou vôľou explicitne vyjadrila, že rozhodcovskú zmluvu chce uzavrieť, ako i to, že v prípade nesplnenia záväzku je ochotná sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská zmluva bola taktiež podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom a mohol byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženia sa môže v rámci exekúcie domáhať, preto súd prvej inštancie v ďalšom konaní preskúma jednotlivé plnenia v rámci ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v prípade zistenia, že niektoré z priznaných plnení je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom zamietne v tejto časti žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietne a vo zvyšku vydá poverenie, nakoľko neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách nespôsobujú neplatnosť celej zmluvy, ale len tej časti, v ktorej sú obsiahnuté.

17. Nad rámec veci odvolací súd upozorňuje na zjavnú chybu v písaní v záhlaví napadnutého rozhodnutia, v časti nesprávne uvedenej adresy trvalého pobytu povinnej, ktorá má od 20. novembra 2017 trvalý pobyt prihlásený na adrese M.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom je súd prvej inštancie právnym názorom vyššie vysloveným viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).